

δυσαναλόγων παρά τὰς μικρὰς προσόδους τοῦ δήμου. Καί ἡμεῖς εἴχομεν ἀναγνώσει τὴν λογοδοσίαν του καὶ διετέθη-
μεν λίαν εὐμενῶς πρὸς αὐτόν.

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κυρίου Λάμπρου Χριστο-
πούλου ὑαλεμπόρου μετὰ τῆς χαριστάτης δεσποινίδος Εὐ-
φροσύνης Σεφερλῆ. Εὐχόμεθα τὴν θέρμην τοῦ ἰουλίου εἰς τὴν
ἀμοιβαίαν ἰσόβιον ἀγάπην των.

— Ἀναχωρεῖ αὖριον ὁ παιγνιδιάρης ἔμπορος κ. Ἰωάν-
νης Μομφεράτος εἰς Εὐρώπην ὅθεν ὁ θεὸς ζεύρει τί θὰ μᾶς
φέρῃ διὰ τὰ μᾶς σκανδαλίξῃ καὶ τὰ μᾶς πιάνῃ ζωντανούς
μέσα ἔς τῆς πεντικοβιτρίναις του.

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ ΚΡΕΟΥΡΓΟΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἡύρογοι, 15 Ἰουλίου 1883

Εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ τρυγητοῦ, ὅστις φέτος
θὰ βραδύνῃ. Ἡ πόλις μας ὡς ἐκ τούτου ἐρημοῦται βαθυηδὸν,
ἀπερχομένων τῶν κτηματιῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἧτις ἤδη πα-
ρουσιάζει μαγευτικὴν ὄψιν. Ἡ πεδιάς τῆς Ἡλείας εἶνε ἀεί-
ποτε γλοερά. Ἡ Δήμητρα δὲν ἐδίδαξε τοὺς κατοίκους τὸ ἄ-
ροτρον, ἀλλ' ὁ Διόνυσος τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, γλοα-
ζύσης μέχρι τοῦ Νοεμβρίου καὶ ἀποφερούσης τὸ νέκταρ, τὸ
εὐφραῖνον κατὰ τὸν ψαλμωδὸν τὴν καρδίαν, καὶ τὴν καλ-
λιέργειαν ἐπίσης τῆς σταφιδαιπέλου, τοῦ χρυσοφόρου τούτου
δενδρίου. Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶνε ἀληθῶς εὐάρεστος εἰς τὰς στα-
φιδοφόρους ἰδίως ἐπαρχίας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ πάντες κατα-
φεύγουσιν εἰς τὰ σταφιδαιπέλους των, ἔνιοι μὲν πρὸς ἀναψυ-
χὴν, ἄλλοι δὲ ὅπως δρέψωσι τοὺς καρπούς τῶν κόπων των.
Εἶνε τῷ ὄντι ἀνάπαυλα καὶ φροντίς τερπνῆ, αἵτινες περιβάλλο-
νται ἅμα καὶ μὲ τινὰ φόβον καὶ τρόμον, ἀκατάληπτον ἐμ-
πνεόμενον ὁσάντις ὁ οὐρανὸς καλύπτεται ἀπὸ νέφη. Διότι εἴτε

τώρα, εἴτε τὸν Αὐγούστον, ὅτε ὁ σταφιδόκαρπος κείται ἐν
τοῖς ἀλωνίοις βρέξει, ἢ βροχὴ βλάβπει οἰσιωδῶς. Εὐτυχῶς ὁ-
μως τὴν βλάβην ταύτην, καὶ τὸν φόβον μετρίάζει ἡ φυλλό-
ξηρα· διότι καὶ ὁ καρπὸς ἀν βραχῆ, ἢ φυλλοξηροῦσα Γαλλία
θὰ τὸν ἀγοράσῃ.

Ἰδοὺ λοιπόν, ὡς προέγραψον ἡμῖν, οἱ Ἡλεῖοι ἐν τῇ ἐργα-
σίᾳ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου. Ἰδοὺ οἱ πρὶν ἐνθου-
σιῶντες, συζητοῦντες καὶ διαπληκτιζόμενοι, πράξεις, ἥσυχιοι,
φίλεργοι. Διεσκέδασαν, ἐχόρευσαν, ἐμέθυσαν διὰ τὴν νίκην
των, εἶπον τὰ λόγια των, ἤδη ὅμως ἀπεχώρησαν πάσης κομ-
ματικῆς διαμάχης, καὶ ἐτράπησαν περὶ τὴν καλλιέργειαν
τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος. Λαὸς ἄξιος ἐπαίνου καὶ ἐκτιμή-
σεως. Καὶ ὅμως διὰ τὴν διάχυσιν τῆς χαρᾶς του ἐπὶ τῇ ἄλ-
λαγῇ τοῦ Δημοτικοῦ ἄρχοντος, ἦντινα ἀφρατριάστως ἡμῖν πε-
ριέγραψα, συκοφαντεῖται ὑπὸ τινων, καθυβρίζεται, ἐξουδε-
νοῦται. Καὶ εἶνε συκοφαντία στυγερά τὸ νὰ παριστᾶται τό-
πος τις ὀργιάζων καὶ κορυβαντιῶν διὰ τοῦτο, καὶ νὰ χαρα-
κτηρίζεται κακοῦργος ἢ πολυαριθμοτέρα αὐτοῦ μερὶς διὰ τὰ
λαμβάνοντα ἐκάστοτε χώραν ἐγκλήματα. Ναι· εἶνε τοῦτο
καταχθόνιον ἐπινόημα, ταπεινὴ καὶ παιδικὴ ἐκδίκησις κατὰ
τῶν κατοίκων αὐτοῦ, διὰ τὰ μὴ εἶπω ἀνανδρος. Καὶ ὄντως
δύναται τις ὡς ταπεινὴν σκέψιν, καὶ χαμαιζήλον καὶ μοχθη-
ρὰν νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐν τῇ αὐτόσῃ ἐφημερίδι «Καρτερία»
ἀνταπόκρισιν ἀφηγομένην ἀληθῆ μὲν γεγονότα, παραμεμορ-
φωμένα ὅμως πρὸς ἐξευτελισμὸν τοῦ τόπου, καὶ ἀνάξια δη-
μοσιεύσεως. Βεβαίως τὴν συνήθη πολυετῆ καὶ πολυχρόνιον
εἰς τὰ λουτρά λατρείαν τοῦ σεβαστοῦ φίλου κ. Χρονοπούλου,
καὶ Διομ. Παππασχοινᾶ δὲν δύναμαι νὰ ἀποδώσω εἰς ἐπί-
θεσιν κορυβαντιῶντων, εἰς φόβον ἐμπνευσθέντα ὑπὸ τῶν πο-
λιτικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων· διότι οὗτοι καὶ ἐπιρροὴν ἔχουσι
καὶ φίλους καὶ ὑπόληψιν καὶ δὲν πτοοῦνται ἀπὸ ἐκφοδίσσεως
οὐδενός· καὶ ἐν ὀνόματι τῆς φιλίας ἡμῶν προκαλῶ αὐτοὺς
νὰ μὲ διαψεύσωσιν. Ἀπὸ ἔτη πολλὰ βλέπω αὐτοὺς λουμέ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 521)

Εἶχον λάβει τεμάχιον ἄρτου σκληροῦ καὶ ὀστοῦν, ὅτε ἰ-
δὼν τὸν ἄνθρωπον ἐξερχόμενον τῆς οἰκίας κατελήφθη ὑπὸ
τοῦ φόβου καὶ ἔφυγον ταχέως. Παρηκολούθησεν, ἀλλ' ἐν-
τρομος ἔφυγα εἰς νέου ἐκ τοῦ θάμου, εἰς ὃν εἶχον καταφύ-
γει πλησίον τῆς αἰγὸς καὶ ἐκρύφθη ἐν πυκνῇ λόχμῃ πα-
ρατηρῶν ἀόρατος τὸν διώκοντά με ἄνθρωπον. Ἀλλὰ δὲν ἐ-
ζήτηι ἐμὲ οὗτος, ἤθελε τὴν αἶγα, τὴν ὁποίαν καὶ φορτωθεὶς
ἔλαβε μαζύ του. Ἐβλεπον μακρόθεν ὅτι ἐσκαψὲ ἓνα λάκον,
ἔρριψεν ἐντὸς τὴν αἶγα καὶ ἐσκέπασεν αὐτὴν μὲ τὰ ἀνωρρυ-
χθὲν χώμα, μεθ' ὃ ἀπομακρυνθεὶς ἐπανήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν.
Ἀμέσως ἐξελθὼν ἐκ τοῦ κρυψάνου μου ἦλθον καὶ ἐκάθισα
κλαίων ἐπὶ τοῦ πληρωθέντος διὰ τοῦ χώματος λάκου. Εἶ-
χον ἐννοήσει ὅτι δὲν ἐμελλον πλέον νὰ ἴδω τὴν λευκὴν μου
αἶγα.

Ἐμείνα μόνος καὶ πολὺς χρόνος παρήλαθε μέχρις οὗ συ-

νειθίσω εἰς τὴν ἀπομόνωσίν μου. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐζήτου
μόνος τὴν τροφήν μου, καὶ ἀπέκτησα βαθυηδὸν τὴν ἰκανό-
τητα νὰ τὴν εὐρίσκω. Ἐξ ἐνστικτοῦ διέκρινα τοὺς καλοὺς
καρπούς ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους δὲν ἔπρεπε νὰ ἐγγίσω,
ἠγάπων πολὺ τὰ χαμαικέρασα, τὰ μούρα, τὰ σμέουρα. Δά-
κνον ὅλα τὰ χόρτα ἀνεκάλυψα ἐν, τὸ ὅποιον μοι ἐχρησίμευε
πολλάκις εἰς εὐωχίαν. Τὸ χόρτον τοῦτο εἶχον ἀνεύρει ἐν
τῷ λευκῷ τοῦ Μαρέιλ.

Ἐμαθον ν' ἀναρριχῶμαι εἰς τὰ δένδρα, ὅπως εἰμπορῶ
νὰ τρώγω τὸ ἐρυθρὸν ἢ μαῦρον κεράσιον, τὰ μήλα καὶ τὰ
ἄπια. Ἐρ' ὅσον δὲ εὐρίσκον τοιοῦτοτρόπως τὴν τροφήν μου,
ἀπεστρεφόμενη τὴν διδομένην εἰς ἐμὲ, ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐβδο-
μίδας δὲν μετέβαινον εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἐτίθετο τὸ τεμά-
χιον τοῦ ἄρτου.

Ἡμέραν τινα ἐβυθίσθη εἰς τὸ ὕδωρ τὴν κεφαλὴν ἔχων
ἐλτός καὶ ἔπινον. Ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐκίνησα τὰς
κνήμας καὶ τοὺς βραχίονας καὶ παρστήρησα ὅτι δὲν ἐβυθι-
ζόμην, ἀλλ' ὅτι ἐκρατούμην ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἐξηκολούθησα
οὕτω ταραττόμενος καὶ κατάρθωσα νὰ φθάσω εἰς τὴν ὄχθην
καὶ νὰ ἐξέλθω τοῦ ὕδατος. Ἐγνώριζα νὰ κολυμβῶ, χωρὶς
νὰ διδαχθῶ, ὅπως τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ ἐνστικτον
τῆς συντηρήσεως. Ὁ φόβος, ἢ ἰδέα ὅτι μέλλει τις νὰ ἀπο-
λεσθῇ, παραλύουσι τὰς δυνάμεις· καὶ ἐγὼ βεβαίως, ἐὰν ἐ-
γνώριζα τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διέτρεχον, θὰ ἐπινηγόμεν
ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

νους πλησίον μου όχι κατά τόν 'Ιούλιον μῆνα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον, ἀπὸ τὸν Μάιον. "Ἄλλως τε, ἐὰν ἡ μετανάστευσις αὐτῶν ἐν τῇ ἐξοχῇ προσκλήθη ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων, ἐν αὐτῇ εὐρίσκουσιν ἄρα ἀσφαλὲς κρησφύγετον; "Ἐν δὲ μουσικῇ ἐγγχωρία καὶ ξένη τῆς Ζακύνθου, αὐλοὶ καὶ τύμπανα, διαχύσεις ὑπέμετροι χαρᾶς, πυροβολισμοὶ, ἐθορυβήσαν ἡμᾶς ἐπὶ τριήμερον, εἰς τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραξενευώμεθα· διότι ὁμοίως ἐπὶ ἔτη ἐπανηγυρίσθη ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδος καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. Ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς, μὴ ἐκπληρῶν ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀπηξίωσε νὰ γράψῃ ὑμῖν τίνος σταφιδάμπελος κατεκόπη, τίνος μπουστάνιον ἐξεριζώθη, τίνος κήπου τὸ φυτώριον κατεστράφη· διότι θὰ ἠδίκει τὰ ἀντιπάλων κόμματα γράφων ταῦτα. Οἱ παθόντες, οὐδὲ μνημονεύει ὁ ἐπιστέλλων ἐν τῇ «Καρτερία» εἰσίν: ὁ Κ. Μπούρας, ὁ Γεωργάκης Μικέλλης ἢ Κουτογεωργάκης, ὁ Δ. Καλαντζόπουλος. Οὐδενὸς ἄλλου ἢ περιουσία ἔπαθε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν ζημίαν. Τίνος φίλοι εἰσίν οὗτοι; "Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἀποδώσω τὰς ἐγκληματικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὸν Αὐγερινόν, διότι οἱ παθόντες οὗτοι ἀνήκον εἰς τὴν μερίδα τοῦ Κρεστενίτου; Οὐχί. Ἀπεναντίας σεβόμενος καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ἐτήρησα περὶ πολλὰ σιγὴν μὴ θεωρήσας ἄξιον προσβολῆς οὐδὲ τὸν ἀμοιβαῖον τῶν δύο Πατρῶν διαπληκτισμὸν, οὐδὲ τὴν ἐκ τύχης εἰς τὸ χωρίον Ἀγιάκη συνάντησιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο ἀντιπάλων κομμάτων κ. Α. Αὐγερινοῦ καὶ Γ. Κρεστενίτου ἄξιαν λόγου ἔκρινε, τοὺς δὲ διαμειφθέντας κατ' αὐτὴν πυροβολισμοὺς γελοῖον ἔκρινα νὰ περιγράψω.

"Ἐν δὲ ὡς ἐπιστέλλεται ἐν τῇ «Καρτερία» ἐγένοντο φόνοι, ἐπιθέσεις, ἐκδικήσεις, ἢ δικαστικὴ ἀρχὴ οφείλει καταγγελλομένη νὰ ἀπαντήσῃ· διότι ἐγὼ τοιαῦτα δὲν ἀντελήφθην. Ὅφειλουσιν οἱ συκοφαντοῦντες πολιτικὴν τινα μερίδα τόπου τινος νὰ ὦσι σαφεῖς καὶ οὐχὶ σοφισταί. "Ἐν ἀγαπῶσι τὸν τόπον νὰ μὴ τὸν ἐκθέτωσι, νὰ μὴ τὸν δυσφημῶσι. Δὲν πρέπει

δὲ νὰ συγκινῶνται τινες ἐπὶ τῇ ἀγρία κατ' αὐτοὺς καταστάσει τοῦ τόπου τούτου. Αὕτη δὲν εἶνε προῖον, ἐὰν οὕτως ἔχη, ἡμερῶν ὀλίγων καὶ ὥρων. Εἶνε προῖον καὶ ἔργον, ἐὰν ἦνε τοιαύτη, καὶ κληροδότημα τοῦ παρελθόντος. Φαίνεται ὅμως ἡ ἀφανισθεῖσα τῆς ἐξουσίας λαμπρῶν παριστάνει εἰς τινὰς τὰ πάντα μαῦρα καὶ σκοτεινὰ, καὶ καθίστησι τὸν χθὲς ὥραϊον καὶ εὐδαίμονα τοῦτον τόπον ἀτυχῇ σήμερον καὶ σαχάραν.

"Ἐγράψα ταῦτα, κ. Συντάκτα, εἰς ἀναίρεσιν τῶν γραφέντων ἐν τῇ «Καρτερία», ἀνευ ὑπεκφυγῶν καὶ πλαγίων σκέψεων, καὶ πρὸς βεβαίωσιν πληρεστέραν τῶν παρ' ἐμοῦ γραφέντων σχετικῶς πρὸς τὴν διεξαχθεῖσαν ἐκλογὴν, καθόσον μάλιστα οὐδέποτε διανοήθη νὰ καταστήσω δοχεῖον ψευδῶν εἰδήσεων, καὶ πεδίον φατριαστικῶν διαπληκτισμῶν τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα.

Χθὲς ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ὁ φιλήσυχος πολίτης Ν. Γαλάτης ἐν τῷ ἐστιατορίῳ του κατεκρεουργήθη ὑπὸ τινος ὑπενωμοτάρχου. Ἡ εἰσαγγελία ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως δραστηρίως καὶ ἀξιεπαίνως. Ἐν τούτοις ἀναμένεται ἀνυπομόνως παρὰ τοῦ κοινού νὰ μάθῃ τί θὰ πράξῃ ἢ προϊσταμένη στρατιωτικὴ ἀρχή.

Ἡλεῖος

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀνέγνωσα ἐν ταῖς στήλαις ταύταις ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τὰ θαύματα τῆς ἀγγλικῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας» περιγραφὴν τινὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς τηλεγρ. Ἑταιρίας Western Union καὶ τῆς λειτουργίας τῶν σταθμῶν αὐτῆς ἐν Ἀμερικῇ.

"Ὅντως θαυμάζει τις τὴν τάξιν μεθ' ἧς διεξάγεται ἡ ὑπηρεσίη καὶ μακαρίζει τοὺς λαοὺς τῶν μερῶν ἐ. εἰνων ἔχον-

Ἡμέραν τινὰ, ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τῆς αἰγὸς χρόνον, κατελήφθην ὑπὸ ραγδαία βροχῆς καὶ ἐχώθην ἐντὸς τῶν θάμων, ὁπότεν μὴ ἔχων τι καλλίτερον νὰ κάμω ἤρχισα νὰ παρατηρῶ τὴν οἰκοδομὴν, ἰδίως δὲ πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ὑπῆρχον τρία μεγάλα παράθυρα μετὰ ὑέλων, διότι τὰ λοιπὰ ἦσαν τετράγωνοι ὅπαι ὑπὸ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων οὐδέποτε ἄλλοτε ἰδὼν τὴν οἰκίαν τοσοῦτω καλῶς, ἐξήταζον ἤδη αὐτὴν μετ' ἐνδιαφέροντος. Αἶφνης εἰς ἐν τῶν παραθύρων ὅπισθεν τῆς ὑέλου εἶδον ἀναφανισμένην μορφήν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐποίησε πῆδημα ἀκούσιον καὶ ἐξέβαλεν ἐπιφώνησιν, διακόψασαν τὸν λέγοντα.

— Τίποτε, Ἰωάννη, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ διὰ φωνῆς τρεμούσης, ἐξακολουθήσατε, φίλε μου, ἢ διήγησίς σας λίαν μ' ἐνδιαφέρει.

⊙.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΗΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗ.

Μετὰ βραχεῖαν σιωπὴν, ὁ νεανίας ἐξηκολούθησεν.

— Ἡ μορφή αὕτη ἦν μακρὰ καὶ ἰσχνή, λευκὴ ὡς τὸ σφαιροειδὲς τοῦτο ἄνθος, ὅπερ ὀνομάζουσι βρυωνίαν. Ἡ κεφαλὴ ἦν κεκαλυμμένη ὑπὸ μακρᾶς κόμης λυτῆς, πιπτούσης ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. Δὲν ἐνθυμούμαι ποῖα ὑπῆρξε τότε ἢ ἐντύπωσίς μου, ποῖα ἦσαν αἱ παθήσεις, ἃς ὑπέστην, ἀλλ' ἀναμιμνήσκουμαι ὅτι ἡ καρδία μου ἔπαλλε σφοδρῶς, ὅτι ἔ-

τρεμον, ὡσεὶ εἶχον κρῦσαι καὶ ὅτι, ἀντὶ νὰ τρομάξω, θὰ ἤθελον, ἐὰν ἠδυνάμην, δι' ἐνὸς πηδῆματος νὰ ριφθῶ πρὸς τὴν ἐμφανισθεῖσαν μορφήν. Τί ἦτον αὕτη; οὐδεμίαν ἐξήγησιν εὐρίσκον. Μετὰ μίαν στιγμὴν κατενόησα ὅτι εἶχον ἐνώπιόν μου ἐν ὄν τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ἰδικῆς μου. Βραδύτερον δὲ ἔμαθον, ἀφοῦ εἶδον ἄλλα τοιαῦτα, ὅτι τοῦτο ἦτο γυνή.

"Ἰστατο αὕτη εἰς τὸ παράθυρον ἀκίνητος, ἄλλοτε μὲν βλέπουσα ὑψηλὰ, τὸν οὐρανὸν, ἄλλοτε δὲ κάτω τὴν γῆν. Εἶχον προσηλωμένους εἰς αὐτὴν τοὺς ὀφθαλμούς· δὲν ἐτρόμαζον, οὐχί, ἤθελον νὰ εὐρεθῶ πλησίον τῆς αἰσθανόμενος ἐν ἑμαυτῷ ἀγάπην ὁμοίαν ἐκείνῃ, ἣν εἶχον πρὸς τὴν αἰγὰ μου, ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἐγενόμην εὐτυχῆς, ἐὰν ἐνηγκαλιζόμην καὶ κατεφίλου αὐτὴν, ὅπως κατεφίλου τὴν λευκὴν αἰγὰ.

Ὁ κύριος Λαγγάρδ ἀνεστέναξε καὶ ἀπέμαξε κρυφίως δύο δάκρυα.

— Ἡ βροχὴ ἔπαυσεν, ἐγὼ δὲ, ἀντὶ νὰ κρύπτωμαι, ἤθελον νὰ φαίνομαι.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ κ. Λαγγάρδ ἀνυπόμονος.

— Αὕτη μὲ εἶδεν.

— Ἄ!

— Τὸ ἐνόησα, βλέπων κινουμένους τοὺς βραχίονας, τὴν κεφαλὴν τῆς. Προδήλωσ, διὰ τῶν σημείων, τὰ ἔκαμην, ἐφαίνετο προσκαλοῦσά με. Αἶφνης εἶδον αὐτὴν σφαδάζουσαν, τότε δὲ μοὶ ἐφάνη ὅτι εἶδον μίαν μορφήν, μεθ' ἧς οὐδὲν πλέον

τας ἐν τοσαύτῃ τελειότητι καὶ τὸν τηλεγράφων, τὸ πολὺτιμον τοῦτο τῆς συγκοινωνίας ὄργανον, ὅπερ παρέχει ἡμῖν ἀνυπολογίστους εὐκολίας καὶ ὄφελον. Ἀγανακτεῖ δὲ καὶ συμμερίζεται τὴν λύπην σας ἐπὶ τῇ καταστάσει τοῦ ἡμετέρου Τηλεγράφου καθ' οὗ συχνάκις ἐγείρονται δικαιοτάτα παράπονα ἕνεκα τῆς βραδύτητος ἣν ὑφίστανται τὰ ἐκ τῶν ἐλληνικῶν Τηλεγραφείων ἐξερχόμενα τηλεγραφήματα. Πλὴν ἐπειδὴ τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ γράφων, ἀποδίδει εἰς τοὺς τηλεγραφικούς ὑπαλλήλους καὶ μέμφεται τούτων ὡς ἀμελῶς ἐκτελούντων τὸ καθήκον των, ἠναγκάσθη κ. Συντάκτα, νὰ χαράξω ὀλίγας γραμμάς περὶ τῶν αἰτίων τῆς μὴ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ἐλληνικοῦ τηλεγράφου, ἃς παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε, χάριν δικαιοσύνης καὶ χάριν τοῦ συμφέροντος αὐτῆς τῆς τηλεγρ. ὑπηρεσίας.

Τὰ αἷτια τῆς κακῆς καταστάσεως εἶνε ἄλλα ἢ ἡ ἀμέλεια τῶν ὑπαλλήλων· εἶνε ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ βαρβαρότης, ἐν ᾗ διατελεῖ εἰσέτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν χωρικῶν μας οἷτινες μὴ ἐννοοῦντες διατι εἰς τὰς πεδιάδας καὶ εἰς τὰ ὄρη των ἐστήθησαν στῦλοι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀνητήθη σύρμα, μὴ ἐννοοῦντες τὴν χρησιμότητα τοῦ τηλεγράφου κατακόπτουσι τοῦτον καὶ ἀφαιροῦσι τὸ σύρμα ὅπερ μεταχειρίζονται εἰς διαφόρους ἀνάγκας, κατασκευάζοντες πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κρίκους πρὸς ἐξάρτησιν τῶν κωδῶνων ἀπὸ τῶν λαϊμῶν τῶν ποιμνίων! Μὴ ἐννοοῦντες τὴν ζημίαν ἣν προξενοῦσι τῇ κοινῶν καὶ ἑαυτοῖς θραύουσι διὰ λίθων καὶ δι' ὄπλων ἀκαταπαύστως τοὺς μονωτήρας οἷτινες εἰσὶν ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν γραμμῶν καὶ ὧν ἡ θραύσις πλεῖστα κακὰ ἐπιφέρει, οἷον δυσχερείας καὶ ἐνώσεις τῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν στύλων συρμάτων. Ἰδίως ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι τὴν καταστροφὴν διενεργοῦσι μετ' Ὀττιεντοτικῆς ἀγριότητος. Ἐκεῖ διαρπάζουσι τὸ σύρμα κατὰ ἑκατοτάδας μέτρων, πυροβολοῦσι δὲ καὶ συντρίβουσι τοὺς μονωτήρας, μόλις τιθεμένους ὡσανεὶ ἦσαν κακοποιὰ ὄντα! Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου,

αἱ ἐλληνικαὶ γραμμαὶ ὑπόκεινται εἰς βλάβας καὶ ἐκ τοῦ χειμῶνος. Αἱ πλεῖσταὶ διέρχονται δι' ἀνωμάτων ὁρέων καὶ βράχων ἀποτόμων ἐν οἷς ἀδύνατος ἡ κατασκευὴ στερεᾶς γραμμῆς καὶ ἡ διατήρησις αὐτῆς ἐν καλῇ καταστάσει, ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ ἅπασαι εἰσὶ κατασκευασμένοι ἐφ' ἀμαξήτων ὀδῶν ἢ παραπλεύριως τῶν σιδηροδρόμων καὶ συνεπῶς σπανιώτατα βλάπτονται ἐξ ἀτμοσφαιρικῶν λόγων.

Μὲ τοιαύτας ὁθεν γραμμάς πῶς θέλετε ταχύτητα καὶ τακτικὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας; Πῶς θέλετε νὰ παραβληθῶμεν μετὰ τοὺς Εὐρωπαίους, οἷτινες ἐν τούτοις ἂν ἐργάζοντο ἐν Ἑλλάδι ἀγνοῶν ἂν θὰ παρεῖχον ὀλιγωτέρας ἢ ἡμεῖς ἀφορ. ἃς παραπόνων· διότι δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε κ. Συντάκτα, πόσον μοχθοῦσι τινὲς τῶν ὑπαλλήλων ἵν' ἀναπληρωθῶσι τὰς ἀνωμαλίας· δὲν γνωρίζετε ἰδίως τί ὑποφέρει ὁ κ. Δ. Σεμιτέλλος ὁ διευθυνὸν τοῦ Τηλεγραφείου Ἀθηνῶν ὅπερ εἶνε τὸ σπουδαιότερον καὶ πολυσυχλωτέρον. Καταστρέφει ὅλον ἐν τὴν πάσχουσαν ὑγίαν του ὑπερανθρώπως ἐργαζόμενος ἵνα ἐπικρατῇ πάντοτε κανονικότης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παλαιούσῃ κατὰ τοσοῦτων προσκομιμάτων ἅτινα κατορθοῖ νὰ ὑπερνεκῇ εὐχερῶς διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν μεγίστης ἱκανότητος καὶ δξυτάτης ἀντιλήψεως. Μεταβῆτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον εἰς οἶανδῆποτε ὄραν καὶ θέλετε τὸν εὖρει πηδῶντα ἀπὸ μηχανῆς εἰς μηχανὴν καὶ ἐπιβλέποντα ἵνα μὴ καθυστερήσῃ οὐδὲν τηλεγράφημα. Ἄν δὲ συμβῆ ἕνεκα διακοπῶν ἢ ἐνώσεων νὰ μὴ μεταβιβάσθωσι τὰ τηλεγραφήματα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, παραφυλάξατε καὶ θὰ τὸν ἴδητε κατὰ τὴν 3 ἢ 4 ὄραν τῆς νυκτὸς τρέχοντα εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἐνισχύοντα εἰς τὴν ἐργασίαν τοὺς ὑπαλλήλους του εἰς οὗς διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος ἐνέπνευσε τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον. Ἄν κερῶ δὲ ταῦτα περὶ αὐτοῦ διότι τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐν τῇ ἀνωτέρω περιγραφῇ ἀπορεῖ διατι δὲν ἐτιμωρήθησαν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τηλεγρ. Ἀθηνῶν διὰ τηλεγράφημα μεταβιβάσθην

εἶδον. Ἀμέσως ἡ καρδία μου συνεστάλη καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζω τὸ αἷτιον, ἤρχισα νὰ κλαίω. Ἐμείνα ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾗ εὐρισκόμην, ἀλλ' ἡ λευκὴ μορφή δὲν ἀνεφάνη πλέον εἰς τὸ παράθυρον. Ἐπανήλθον εἰς τὸ δάσος τεθλιμμένος.

— Καὶ ἐκτοτε δὲν ἐπανίδετε αὐτὴν πλέον;
— Τὴν ἐπαύριον καὶ τὴν ἐπομένην.
— Ἐπειτα;
— Οὐχί. Εἶχον φράξει τὸ παράθυρον καὶ ἐν ἄλλο διὰ σανίδων.

— Τοῦτο εἶναι ἀποτρόπαιον! Ἄ! δυστυχῆ μου Ἰωάννη!
— Ἐνόμισα ὅτι εἶχον ἀπολέσει τὸ δεύτερον τὴν φίλην μου αἶγα.

— Ἰωάννη, ἡ ὠχρὰ μορφή τῆς γυναικὸς ταύτης διετηρήθη ἐν τῷ μνήμῃ ὑμῶν;

— Μάλιστα, διότι ἐπανεῖδον πολλάκις αὐτὴν κατὰ τὰς ὄνειροπολήσεις μου.

— Μετὰ παρέλευσιν τοσοῦτων ἐτῶν, ἐὰν ἐνεφανίζετο ἐκ νέου εἰς ὑμᾶς, θὰ ἠδύνασθε νὰ τὴν ἀναγνωρίσητε;

— Δὲν ἠξέρω, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ τὴν ἀνεγνώριζον.

— Ἐξακολουθήσατε, φίλε μου, ἐξακολουθήσατε.

— Σᾶς διηγούμαι ὅτι ἐνθυμοῦμαι, ὅσα μοι ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν τινα, ἀλλ' ἄνευ τάξεως καὶ χωρὶς νὰ εἰμυρωθῶ νὰ εἶπω ἐὰν τοῦτο συνέβῃ πρὸ ἢ μετὰ.

— Αὐταὶ εἶναι ἀναμνήσεις, Ἰωάννη, ἀδιάφορον ὑπὸ ποίαν τάξιν ἐκτίθεσθε ταύτας.

— Ἐπὶ τινα ἀκόμη χρόνον, ὁ βίος μου ὑπῆρξεν ὁ αὐτός· ἀλλ' ἡ ἐλευθερία μου ἀποτόμως ἀφηρέθη ἀπ' ἐμοῦ. Εἶχον θεωρήσει βεβαίως ἐπικίνδυνον τὸ νὰ μ' ἀφήσωσι νὰ ζῶ ἐν τῷ δάσει ἀγρίως.

Νύκτα τινά, ἐνῶ ἐκοιμώμην, ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ἵνα με παραλάβῃ. Ἐξύπνησα αἴφνης· οὗτος δὲ παραλαβὼν, μετ' ὄβριον εἰς σκοτεινόν τι μέρος, πανταχόθεν κεκλεισμένον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἦτο ἐν ὑπόγειον. Ποίαν ἡλικίαν εἶχον τότε; Δὲν δύναμαι νὰ τὸ εἶπω. Πόσον ἔμεινα κεκλεισμένος ἐν τῇ εἰρκτῇ ἐκείνῃ; Τὸ ἀγνοῶ ὡσαύτως.

Ἐνταῦθα ὑπάρχει χάσμα τι εἰς τὰς ἀναμνήσεις μου. Οὐδὲν με προσβάλλει πλέον, οὐδὲν μοι προξενεῖ ἐντύπωσιν, οὐδὲν με συγκινεῖ. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐγκαρθερξείας μου ἔζησα ὡς κτῆνος. Τέλος μ' ἐζήγαγον ἐκ τοῦ τάφου μου, μ' ἀνεδίβασαν εἰς ἀμαξάν, ἐφ' ἧς ἐπέβη ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐγνώριζον καὶ δύο ἄλλοι, οἷτινες μοὶ ἦσαν ἀγνωστοί. Καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐταξιδεύομεν. Τὴν αὐγὴν ἐσταματήσαμεν, οἱ δὲ ἄνθρωποι συνδιελέχθησαν μίαν στιγμὴν μετ' ἐτέρου τινὸς ἀνθρώπου καὶ μιᾶς γυναικὸς, οἷτινες εὕρισκον· το ἐκεῖ. Ἡ ὁδός, ἐν ᾗ εὕρισκόμεθα, ἐκεῖτα ἐν μέσῳ δάσους. Ἐνθυμοῦμαι τοῦτο ὡσεὶ συνέβῃ χθὲς, τοσοῦτε μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ μου βλέποντος καὶ αὐθις τὰ δέν-

εἰς Πάτρας μετὰ 2 1/2 ὥρας ἀπὸ τῆς παραδόσεώς του ἐνταῦθα καὶ διότι ἔχω ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀνέκκεθεν ἐπήνεσε καὶ ὑπεστήριξε τοὺς εὐσυνειδήτως καὶ φιλοτίμως ἐργαζομένους ὑπαλλήλους, ἐστιγματίσει δὲ μὲ τὸν γνωστὴν καυστικότητατά του τὰ ὄντα ἐκεῖνα, ἅτινα θεωροῦντα τὴν ὑπηρεσίαν ὡς μέσον ἀπλῶς βιοποριστικὸν ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς αὕτη ἐπιβάλλει.

Ἄλλ' ἴσως εἶπητε διατὶ οἱ ἀρμόδιοι δὲν φροντίζουν περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν γραμμῶν καὶ ἐπιτρέπουν εἰς τὸν τυχόντα βάνδαλον νὰ καταστρέφῃ αὐτάς οὕτως. Βεβαιωθῆτε ὅτι καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν Τηλεγραφεῶν ἀείποτε ἐπεδίωξαν μετὰ δραστηριότητος τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἐδείχθησαν ἀμείλικτοι, ὡς ἂν ἐγένετο αὐταῖς καταγγελία διὰ βλάβας τῶν τηλεγρ. γραμμῶν. Εἰς οὐδὲν ὅμως ὠφέλησε καὶ ἡ δραστηριότης τῶν μὲν καὶ τὸ ἀμείλικτον τῶν δὲ, ὡς δὲν ὠφέλησαν καὶ τὰ μέτρα ἅτινα λαμβάνονται περὶ διασώσεως τῶν δασῶν. Ὁ τηλεγράφος καὶ ταῦτα εὐρισκόμενα εἰς τὰς ἐρήμους, εἰσὶν ἀφιερωμένα εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν χωρικῶν ὡς τὸ Σύνταγμα εἰς τὸν τῶν Ἑλλήνων. Τίς νὰ ἴδῃ τὸν ποιμένα ἐπὶ τοῦ βουνοῦ στρέφοντα τὸ ὄπλον πρὸς τὸν μονωτήρα καὶ συντρίβοντα αὐτὸν ἀπλῶς ἵνα δοκιμάσῃ τὴν περὶ τὸ σκοπεῦειν δεινότητά του; Τίς νὰ ἴδῃ τὸν χωρικὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ πεδίαδι ὄταν, ὠθούμενος ἐκ διαφόρων λόγων, ἐξάγῃ τὴν μάχαιραν καὶ κατακερατιζῇ τὸ σύρμα; Ὡστε δὲν λειτουργεῖ καλῶς ὁ τηλεγράφος διότι δὲν ἀφίνει ὁ βανδαλισμὸς νὰ λειτουργήσῃ. Δυστυχῶς δὲν ἐξοικειώθημεν ἀκόμη μὲ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον, οὔτε εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἀναπτυξεως ἐφθάσαμεν ὥστε νὰ σεβόμεθα ἔργα τῆς προόδου καὶ θεωρῶμεν τὴν περιουσίαν τοῦ δημοσίου ὡς ἰδίαν ἡμῶν. Ἄς ἀφήσουν τὰς γραμμὰς ἀνενοχλήτους καὶ θὰ ἴδῃτε πῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι θὰ ἔχωμεν τακτικὴν τηλεγρ. συγκοινωνίαν, μάλιστα

μετὰ τὰς βελτιώσεις ἃς ἐπήνεγκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁ νῦν διευθύνων τὰ τοῦ τηλεγράφου ὄστις, ἐμολογομένως, φλέγεται ὑπὸ διακκεστάτης ἐπιθυμίας νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς εὐχάριστον σημεῖον.

Ἄς παραστήσῃ καὶ ὁ Τύπος τὰς ἀνάγκας ἃς ἐξυπηρετεῖ ἡ θαυμασία αὕτη τοῦ Morse ἀνακαλύψις. Ὑψώσατε καὶ σεῖς τὴν σθεναρὰν φωνὴν σας καὶ ἴσως φθάνουσα αὕτη μέγχει τῶν ὠτων τοῦ χωρικοῦ πείσῃ τοῦτον ν' ἀφίητὶ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα νὰ διατρέχῃ ἐλευθέρας τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη.

Ἡλεκτρισμὸς

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Γυναικεῖα κακουργήματα. Παρατηρήθη ὅτι τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα διαπράττουσι γυναῖκες φέρουσι συνήθως ἰδιαίτερον χαρακτῆρα ἀποτροπαιότητος, διότι ἕνεκα τοῦ βίου καὶ τῶν σχέσεων τῆς γυναικὸς, στάδιον ἔχουσι πρὸ παντὸς τὸν στενὸν κύκλον τῆς οἰκογενείας. Οὕτω βλέπομεν γυναῖκας κατηγορουμένας δι' ἐγκλήματα κατὰ συζύγου, τέκνων, συγγενῶν, σπανιώτερον δὲ ἄλλης φύσεως. Δύο δὲ τοιαύτας κακούργους ἐδίκασεν ἐσχάτως τὸ κακουργοδικεῖον τῆς Γαλλίας, εὐτυχῶς.

Ἡ μία κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Καὶ τὴν αὐστηρὰν ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων ἐξ ὅλης καρδίας ἐπεδοκίμασε τὸ ἀκροατήριον. Ἐφώνευσεν τὴν προγονὴν τῆς μὲ πρωτοφανῆ σκληρότητα! τὸ αἶτιον τοῦ φόνου ἦτο, ὅτι ἤθελε νὰ κερδίσῃ διὰ τοῦ θανάτου τῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τῆς κάτι χρήματα, τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἐζῶσθε τὸ θῆμά τῆς, θὰ ἔχανε. Ἐνῶ εἰστέρχετο λοιπὸν ἡ προγονὴ τῆς, μόλις εἴκοσι ἐτῶν νέα καὶ ἔγκυος, εἰς τὸν σταυλόν,

δρα, τὴν χλόην, ἀκούοντος τὰ νελαδίματα τῶν πτηνῶν. Τέλος τῆς συνδιαλέξεως περατωθεῖσης, μετηνέχθη εἰς ἄλλο ὄχημα. Ἐνόησα ὅτι μὲ παρέδωκαν, μ' ἐπώλησαν ἀντὶ χρημάτων. Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ μὲ παρέλαβον, φαινόμενοι λίαν εὐχαριστημένοι διότι μὲ εἶχον, μὲ ἐθεώρουν περιέργως ὡς τι φαινόμενον, μὲ ἐψηλάφουν, ἐξήταζον διὰ τῶν χειρῶν τὴν κόμην μου, νομίζω μάλιστα ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ μὲ ἐθώπευσαν.

Φθάσας εἰς τὸν οἶκόν των, δηλαδὴ εἰς τὴν τροχίλατον οἰκίαν των, ἐκλείσθη ἐντὸς θαλαμίσκου μόλις φωτιζομένου, ἐν ᾧ μοι ἦν ἀδύνατον νὰ σταθῶ ὀρθός. Ἄλλὰ τοῦτο ἦν προσωρινὴ φυλακὴ, διότι μετὰ τινος ἡμέρας μ' ἔθεσαν ἐντὸς σιδηροῦ κλωβοῦ κλωβοῦ φωτιζομένου ὀλίγον ἄνωθεν διὰ μικρὰ; τετραγώνου κιγκλίδου, εὐρείας ὅσον καὶ ἡ χεῖρ. Εἶχον μετ' ἐμοῦ δέμα ἀχρῖνον, ἐφ' ἡδυνάμην νὰ κατακλιθῶ καὶ νὰ κοιμηθῶ. Οὐδέποτε μοι ἀπήθνηνον τὸν λόγον. Ὑπήκουον παθητικῶς, περιδεῆς εἰς σημεία, εἰς βλέμματα τοῦ κυρίου μου, κρατοῦντος ἐν χερσὶ μάλιστα καὶ ἐτοίμου νὰ μὲ κτυπήσῃ.

Δὲν εἰσέρχομαι ἐνταῦθα εἰς ἀνωφελεῖς λεπτομερείας, ἐπειδὴ γνωρίζετε ὅτι ἀνήκον εἰς θαυματοποιούς, οἵτινες ἐπεδεικνύον με ἐν τῷ παραρτήματι αὐτῶν, ὡς νέον ἄγχιον, ἐλθόντα δὲν ἠξέυρω ἐκ ποίας ἀγνώστου ἐπαρχίας. Διεδίβαζον τὴν τροφήν μου διὰ τῶν κιγκλίδων τοῦ κλωβοῦ. ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην δὲν ἔχω νὰ παραπονεθῶ, διότι μοι προ-

σέφερον πλέον τοῦ πρέποντος πρὸς τροφήν. Τότε ἐξήγον ἐμὲ ἐκ τοῦ κλωβοῦ μου, ὅτε ἔμελλον νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ μ' ἐνέδυσον διὰ παραδόξου ἐνδυμασίας κατασκευασμένης διὰ πτερῶν διαφόρων χρωμάτων. Ἐνίοτε ἐκάλυπτον τὴν κεφαλὴν μου δι' εἶδους πύλου, ἐκ δέρματος ζώου καὶ ἐστολισμένου ὡσαύτως διὰ πτερῶν ἐρυθρῶν, κυανῶν, κιτρίνων, πρασίνων.

Δὲν θὰ εἶπω ὑμῖν ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς μου ὅτε κατ' ἀρχὰς εἶδον ἐνώπιόν μου πλῆθος κινούμενον, θορυβώδες τὸ ὁποῖον ἀπλήστως μὲ παρατήρει, δὲν θὰ εἶπω τὰς ἐπανειλημμένας ἐκάστοτε ἀποπειράς μου πρὸς ἀντίστασιν ἵνα παραστήσω τὸ πρόσωπόν μου, τὴν ἐσωτερικὴν ταραχὴν μου, τὴν ὀργὴν μου, τοὺς ἀποπνιγομένους λυγμούς καὶ τὰ δάκρυά μου, τὴν ἀηδίαν.

Ὁ κύριός μου ἐξίσκει ἐπ' ἐμοῦ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν καὶ οἱ δαμασται τῶν ζώων ἔτρεμον, ἅμα μ' ἐβλεπε, καὶ ὡς δούλος, τὸν ὁποῖον ἀπεστέρησαν τῆς θελήσεως, ὑπήκουον. Ποῖον μαρτύριον! Ποῖα παθήματα! Διότι, φεῦ! συνήσθην τὴν ταπεινώσιν μου, τὸ αἰσχρὸς μου!

(ἀκολουθεῖ)